

[Dorte Bennedsen]

Sagen er den, at vi af industrien tit bliver beskyldt for, at vi kommer med krav efterfølgende, og det har vi været nødt til i en årrække. Men det er da klart, at det ikke er noget godt princip. Industrien har jo mere end én gang sagt til os: Kender vi vilkårene, skal vi nok leve op til dem.

Her står vi altså med nogle kraftværker. Nogle af dem er under bygning, andre er ikke engang påbegyndt bygget. Det vil sige, at vi kan stille kravene på forhånd, inden man er gået i gang. Dertil er fru Marianne Jelveds bemærkning, at vi ikke kan løse alting på én gang. Jamen det var ellers et klogt sted at sætte ind.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Vi Socialdemokrater hører altid med meget stor opmærksomhed på, hvad De Radikale har at sige i miljødebatten. Det har vi gjort igennem mange år, og vi har følt, at det var store ord og god vilje, der lå bagved, men der var én ting, der savnedes, og det var handling.

Vi troede, det ville være en fornøjelse at høre en ny radikal ordfører og en ny miljøminister, der var radikal, fordi vi tænkte: Nu kommer der handling bag ved ordene. Det gjorde der nemlig ikke i 1972. Da skulle vi slæbe miljøloven igennem herinde i Folketinget. Mange af os havde arbejdet i år for at få den miljølov igennem. Men ved fru Marianne Jelved, hvad der skete? Ellers kan hun jo kigge i referaterne. Der skete nøjagtig det samme, som der sker i dag. For 16 år siden sad De Radikale og sagde: Vi vil gerne det dér, men der kræves nogle større undersøgelser, og vi vil også gerne det dér, men på den anden side skal vi nok også tage hensyn til et rundt bord.

Jeg vil gerne gøre fru Marianne Jelved opmærksom på, at der var 5 partier i Folketinget. Men ved fru Marianne Jelved, hvem der lavede miljøloven i dette land? Det gjorde De Konservative og vi, idet vi både havde miljøinteresser og erhvervsinteresser afbalanceret, men der var én ting, som dengang adskilte os fra De Radikale, og som jeg havde håbet på ikke ville adskille os i dag: Vi havde ønske om, vilje til og mulighed for handling.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil begynde med den sidste taler og sige til hr. Erik Holst, at jeg er ganske klar over, at Socialdemokratiet og De Konservative vedtog den første miljøbeskyttelseslov. Det har vi hørt mange konservative ordførere stå her på denne talerstol og fortælle – meget ofte endda:

Det er også Det Radikale Venstres ønske, at der skal være handlinger bag ved ordene, og det synes jeg nok at hr. Erik Holst må have kunnet se igennem årenes løb: Der er trods alt sket nogle ting, hvor De Radikale har været med. Der er også sat handlinger i gang. Vandmiljøplanen er en af dem; den kører godt på to områder og ikke så godt på det tredje, men det skal den ende med at gøre.

Til fru Dorte Bennedsen: Jeg kan ikke lade være med at sige, at så vidt jeg husker, var det Socialdemokratiet, der lavede en aftale om en udbygning af de decentrale kraftvarmeværker med den tidligere regering. Hvorfor sørgede fru Dorte Bennedsen ikke for, at miljøkravene var med dengang, den aftale blev lavet? I øvrigt vil jeg lade spørgsmålet gå videre til ministeren.

Til hr. Leif Hermann vil jeg gerne sige følgende: Selvfølgelig er der altid konfliktskabende modstående interesser – dem kan man ikke ophæve – men det, jeg mener med det runde bord, er, at vi skal til at forstå, at den enkelte borger, den enkelte landmand, den enkelte erhvervsdrivende og politikerne i bund og grund har fælles interesser og fælles overlevelsesinteresser på miljøområdet. Jeg har opdaget, at folketingsmedlemmer ikke altid helt præcist ved, hvad der er de bedste metoder. Der kunne være andre og bedre metoder end dem, folketingsmedlemmer i deres visdom finder på herinde. Det synes jeg man skal erkende. Det er ikke altid, at de metoder, der bliver nedfældet i planer osv., kan dække det, der er brug for.

Til hr. Knud Lind vil jeg sige, at jeg som folketingsmedlem er i praktik i det danske samfund dag ud og dag ind og nat efter nat, stort set.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Vi synes i CD, at der er mange gode ting i den. Især har vi hæftet os ved, at ministeren giver mere luft, mere tid, til miljøplanens gennemførelse, således at erhvervslivet får bedre muligheder for at omstille sig, ligesom det er glædeligt, at man nu vil effektvurdere. Jeg sy-